

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֲבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִלּוּ וְנִחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ז - חלק ה'

קונטרס 785

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

נדפס בלוח עמוד היומי על ידי "מרכז מתוק מדבש" ע"י הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זצ"ל

רבי יחיאל פישל אייזנבאך זצ"ל

הנני בזה בקריאה קדושה מעומקא דליבא... ולהנהיג לימוד עמוד היומי בספר הזוהר... - ועל ידי הפצת לימוד הזוהר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף וקץ לכל צרותינו תחילה וראש לפדיון נפשינו ולהיוושע בישועת עולמים. (הגאון הצדיק המקובל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש מתיי בתא שער השמים)

רבי דניאל פריש זצ"ל

ראוי לקבוע לייסד שיעור קבוע בסייעתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר הזוהר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתרים בפני הפורענות לבטל גזירות קשות וחולאים רעים, ולהשפיע שפע קודש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די. (הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לבי רכה)

רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א

ואקרא בקול גדול לבני תורה ויראי השם, לקבוע לימוד של עמוד יומי בספר הזוהר הקדוש חק ולא יעבור, כדי לטהר את הנפש ולהחיש את גאולתינו ופדות נפשינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א)

רבי יעקב משה הלל שליט"א

ידוע ומפורסם גודל ערך הלימוד בסתרי תורה ובפרט בדורות אלו האחרונים אשר בסגולת העסק בהם תבוא הגאולה וכהבטחת הרשב"י (רעיא מהימנא נשא קב"ד): דבדא יפקון מן גלותא וברחמי.

ויש בהשתדלות זו שהיא בדרך האמת לאנשי האמת ללמדם תורת האמת, משקל מכריע ליכות כנגד פורצי הדור שנתרבו בעונותינו הרבים בימינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב משה הלל שליט"א ראש מתיבתא אהבת שלום)

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקושתו) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה העניק השם יתברך ברוב חסדיו לעמנו עם סגולה, והוא ספר הזוהר הקדוש שנתחבר בקדושה עליונה על ידי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן.

וידוע ומפורסם בספרים הקדושים שבזכות הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש מובטח לנו שנוכה וניגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן... לאור זאת, ומתוך צפייה אמיתית לביאת משיח צדקינו. החלטנו להקים את עמותת "היכלא דרשב"י" אשר תופעל ללא כל מטרת רווח ואשר שמה לה מטרה אחת ויחידה לקרב את גאולת ישראל ברחמים ולבטל כל גזירות קשות מעם ישראל וזאת בעיקר על ידי הפצת הזוהר הקדוש ומעלותו הגדולה...

חלוקת הזוהר הקדוש ל-50 חוברות - שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בספר הזוהר הקדוש ולסיימו בסייעתא דשמיא בניקל במשך שנה - חלוקת תיקוני הזוהר ב-8 חוברות מחולק ל-40 יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי לסיים את ספר תיקוני הזוהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג.

וכעת זיכנו השם יתברך ברחמיו וברוב חסדיו למתנת חינום, להיות שליחים של בית ישראל, ולהוציא לאור את ספר הזוהר הקדוש במהדורה נפלאה ומיוחדת המחולקת לחמישים חוברות כנגד שבתות השנה ובחלוקה פנימית לשבעת ימי השבוע כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בספר הזוהר הקדוש ולסיימו בסייעתא דשמיא בניקל במשך שנה.

כמו כן הוספנו למהדורה זו את ספר תיקוני הזוהר בשמונה חוברות מחולק בחלוקה פנימית לארבעים יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי להקל על הציבור הלומדים המעוניינים לסיים את ספר תיקוני הזוהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג.

(מתוך הקדמת הגאון הצדיק המקובל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א
לספריו הקדושים "זוהר הקדוש המחולק" יוצא לאור על ידי היכלא דרשב"י-י-ם)

ו' מאין, בינה, איהי אם כל חי, מעשה בראשית, בה אתעבידו כל עובדין דעובדא דבראשית, וגוונין.

אריה דביה עביד שרטוטין, דא חסד ימינא, שור דביה צייר ציורין, דא גבורה, נשר באמצעיתא, דבה אשתמודעו כל גוונין, ודא תפארת, שפירו דכלא, דכל גוונין נהרין ביה, ונצח הוד יסוד אינון לקבל תלת אבהן.

בר שרטוטין וציורין ועובדין, אינון אתחזיין בשכינתא תתאה, דאיהי דמות אדם, ועלה אתמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, כלא אתחזי בה לתתאה, ולית בר נש יכיל למנדע ולאסתכלא בשרטוטין וציורין וגוונין דלעילא אלא בה, ובגינה אתמר (שמות לג כג) וראית את אחורי, אבל לעילא מינה ופני לא יראו (שם), דלית בריה דיכילא לאסתכלא תמן, בתקיפו דצחצוחים, ונהורא דגוונין, דעלייהו אתמר (שם כ) כי לא יראני האדם וחי, וכי באנפוי דמשה לא הווי יכלין לאסתכלא, כל שכן בעמודא דאמצעיתא, דאיהו כליל כל שרטוטין וציורין וגוונין, וביה נהרין בלהו, ואיהו כליל בכלהו (כלל דכלהו).

ובגין דא אתקרי ש, כליל תלת ענפין דאינון תלת אבהן, ודא איהו רזא ושכבתי עם אבותי (בראשית מז ל), ובגין דא מלכות איהי ב"ת יחידה, שב"ת, דבה אתגליין כל גוונין ושרטוטין וציורין לבני נשא, ובה יכלין למנדע כל מה דלעילא, ולא באתר אחרא, דאיהי כגוונא דאספקלריאה, דאשתמודע בה פרצופין דאנפין. שרטוטין דידין אינון אילנא דחיי, פד אינון פתיחן למעבד טיבו, כשושנה דאיהי פתיחא לקבלא, ולארקא ריחא טבא.

ואית עובדין טבין דאינון איבא לאילנא, כגון צדקה, וכמה פקודין דתליין בדין למעבד בהון טיבו, ידין דלא אתחזיין בהון שרטוטין, לאו איהו דיוקנא מאילנא דחיי, ואית שרטוטין בארז מישר מסטרא דיצרא טבא, ואחרנין מסטרא דיצרא בישא, דאלין פתיחין לטיבו, ואלין פתיחין לביש, ואית דמורכבין אלין באלין, אילנא דטוב עם רע, ורע עם טוב, אלין אינון דידיהון זמנין עבדין טב וזמנין עבדין ביש, ידין דעבדין טיבו כל יומיו, אלין אינון מאילנא דחיי, ואלין דעבדין טוב ורע, אלין אינון מאילנא דטוב ורע, וידין דכל יומיו עבדין בהון עובדין בישין, דא איהו מאילנא דאתמר ביה (ישעיה ה ב) ויקו לעשות ענבים ויעש באושים, ואית אילנא דלא עביד פירין, ואיהו עקר, אלין אינון דלית בהון עובדין טבין, ובגין דא אמרו מארי מתניתין לא המדרש עקר אלא

המעשה הוא העקר, ובגין דא עקרא דשרטוטין וציריין וגוונין איהו עובדא.

בת עין איהי אספקלריאה, אף על גב דאיהי אוכמא, בה אתחזיין כל פרוצופין וגוונין דאנפוי דבר נש, כד סתים בר נש עינא איהו מחשבה סתימא, א קמ"ץ איהו, קמ"ץ סתים, עינא איהו י' בעגולא דיליה, ו' באורכא דיליה, כד אתפתח אתפתח בה' תתאה, כד נהיר נהיר בה' עלאה, כההוא זמנא דאתפתח בה' עלאה אתמר (דף קלד ע"א) בעינא (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהים, דאינון חמש אור דעובדא דבראשית, דכלילין בה' עלאה, חמש אור דנהרין בחמש גוונין, שבתא"י פתיא אוכמא, כל גוונין אתחשכאן ביה, איהו גוון גחון דחויא, דאתמר ביה (בראשית ג יד) על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך, עפר איהו קר ויבש, הכי טחול קר ויבש, ובגין דא ועפר תאכל כל ימי חייך.

הא חזי לאו למגנא אמרו קדמאין, אין הרוכב טפלה לסוס אלא הסוס טפלה לרוכב, דסוס איהו נוקבא, לרוכב דאיהו אדם, אם זכה אתמר ביה (שם ב יח) אעשה לו עזר, ואם לאו פנגדו יצר הרע, עליה אתמר (קהלת ד כו) ומוצא אני מר ממות את האשה, ודא טחול שבתא"י, עזר דא שכינתא, עלה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, ובגין דא הוו אמרי מארי מתניתין, מצא או מוצא.

לזמנין תשפח סוסיא דאתגאה ואפיל לרוכבו תחותיה, דא אתתא בישא, לזמנין תשפח אדם רכיב על סוסיא, לזמנין איש, לזמנין עבד, כגוונא דא תשפח לזמנין דאית גוף דאיהו סוס שפיר בכל תקונוי, ועביד עובדין בישין, בגין דאית ליה ההוא נפש דרכיב עליה, דאיהו אדם רע עבד או ממזר, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לא המדרש עקר אלא המעשה הוא העקר, ולזמנין תשפח סוסיא בישא דאיהו גופא, דאית ליה דיוקנא בישא, ומאן דרכיב עליה איהו טב, וסטי ליה למעבד עובדין טבין, ודא איהו מטה כלפי חסד, ומאן דאית ליה דיוקנא שפירא ועובדין טבין, דא צדיק וטוב לו.

והכי איהו מאן דאיהו צדיק ובת זוגיה צדקת, מאן דאיהו דיוקניה בישא ואיהו שפיר בעובדוי, דא צדיק ורע לו, והכי איהו מאן דאיהו צדיק ובת זוגיה בישא, ומאן דאיהו דיוקנא בישא ועובדוי בישין, דא איהו רשע ורע לו, והכי איהו מאן דאיהו רע ואתתיה רעה, הכא אשתמודעין תלת גלגולין, רשע וטוב לו מאן דעובדוי בישין ודיוקניה שפירא, ואתתיה צדקת שפירתא בעובדהא.

דגלגולא גרים דא למהוי בר נש צדיק וטוב לו, צדיק ורע לו רשע וטוב לו רשע ורע לו, דגופא בישא ואתתא בישא לצדיק איהו עונשא דלילה, דגלגולא מחייב ליה, אמר רבי אלעזר, אבא, אם בן מאי תקנתיה למאן דאיהו צדיק ואית ליה אתתא בישא, אמר ליה פרי, יעביד ליה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, ואי לא אתתקנת יתרה לה מניה בגט ויתסי, ואתנטע באתר אחרא (אייוב לג טו), והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, עד הכא בשרטוטין דידין.

בקומה בצואר, פתח רבי שמעון ואמר, אליהו אליהו, הא שכינתא הכא, וכלהו חברייא עמה נטרין לה הכא, טול רשו מקודשא בריה הוא לנחתא הכא ליקרא דמלכא קדישא, אנת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמה, לתקנא שעור קומה דקודשא בריה הוא כדקא נאות ליה, אדהכי הא אליהו קא נחת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמיה, וקודשא בריה הוא על פלהו.

פתח אליהו ואמר, רבון עלמא יהא רענא דילה דאימא מלין בארז מישור כדקא נאות, פלהו במדה במשקל בשעור קומה דשכינתיה. פתח ואמר, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושריף לאשכולות, מאי לתמר, אלא לההוא דאתמר ביה (תהלים צב יד) צדיק כפתמר יפרח, כפת תמרים, קומתך ודאי דמא ללולב דלית ביה קצוץ ופרוד, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין נפרצו עליו פסול, לולב איהו דומה לשדרה דגופא, דאיהו ו, קומה דכלא, ואיהו שית בחושפון, וחמש ענפין מתפשטין מניה, ואיהו גופא (דף קלד ע"ב) דאילנא באמצעייתא, וחמש ענפין אינון תרין מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא, ועלייהו אתמר (ויקרא כג ט) וענף עץ עבות וערבי נחל, ענף לשמאלא, עבות לימינא, עץ באמצעייתא, ערבי נחל תרין, עבות תלת, וכלהו חמש, ואינון לקבל תרין שוקין וברית, ותרין דרועין, אתרוג לב באמצעייתא, עקרא דאילנא וענפוי, ואיהו איבא דאילנא, וביה איהו עץ פרי עושה פרי למינו.

צואר על פלהו אימא עלאה, מוחא אבא, וביה נביעו דאילנא, דמקורא דלילה אתקרי אין סוף, עלין דאילנא אינון קווצותיו, עליהו אתמר (שיר ז ו) ראשך עליך כפרמל, פלהו ירוקין, דהכי צריכא שיערא דאתתא דאיהי בריתא דמלכא למהוי ירוק כשבעה מיני דהבא, ואתרוג איהי ירוקא, ואסתת מתמן הות ירקרוקת.

שעורא דרועין דתפלין אינון עד לבא, והכי שערו לון מארי מתניתין, והכי שעורא דשיערא דבריתא דמלכא עד לבא, וכל ענפא וענפא

דַּאִלְנָא דִּילָה, דַּאינּוּן קְנֵי מְנוּרָה, כְּלָהּ צְרִיכִין בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל וּבְמִדָּה
חֲדָא, דְּלֹא יְהֵא דְרוּעָא חֲדָא אַרְיָךְ מִחֲבֵרִיה, וְלֹא שׁוּקָא חֲדָא אַרְיָךְ
מִחֲבֵרִיה, אֶלָּא כְּלָהּ בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, וְהָכִי עֵינִין דִּילָה שְׁקִילִין
דָּא לְדָא, וְהָכִי אִוְדְנִין, וְהָכִי נִוּקְבָא דְחוּטְמָא דִּילָה, וְהָכִי אֲנַפִּין דִּילָה,
וְהָכִי שְׁפּוּן דִּילָה, דְּלֹא יְהֵא חַד אַרְיָךְ וְחַד קְצִיר, אֶלָּא כְּלָהּ בְּשׁוּקָלָא
חֲדָא.

מְבוּעָא דְמִיָּא הָכִי צְרִיךְ לְאַשְׁקָאָה וּלְדַפְּאָה לְכָל גּוּפָא, וְכֵלָּא אֶצְטְרִיךְ
בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל כְּמְבוּעָא דְמִיָּא, וּלְכָל אֲבָר וְאֲבָר דַּאִיהוּ עֲנַפָּא
דַּאִלְנָא, בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל, וְסִימְנָא (ישעיה מ מ) מִי מְדַד בְּשַׁעֲלוּ מִים, וְשָׁמַיִם
בְּזֶרֶת תִּפְן (איוב כח כה), וּמִיָּם תִּפְן בְּמִדָּה, מִי וְדָאִי, מִדָּה דְנִבְיָעוּ כְּגִוּוֹנָא דָּא
ם, מִם בְּרִיבּוּעָא, נְקוּדָה בְּעִגּוּלָא, (מְרוּבַעַת) בְּרִבּוּעָא.

וְרוּא דְמִקְנָה אַרְבַּעִים סָאָה כְּגִוּוֹנָא דָּא תִּשַׁע נְקוּדִין לְכָל סֵטֶר,
וּבְנְקוּדָה דְמִלְגָּאוּ בְּהָ אֲשַׁתְּלִימוּ לְעֶשֶׂר כָּל תִּשְׁעָה, עַד דַּאֲתַעְבִּידוּ
אַרְבַּעִין, וְאַלִּין אִינוּן אַרְבַּעִים סָאָה, וְאַיִנוּן ׀ עֲלָאָה, מ' תַּתְּאָה, דָּא
בְּרִבּוּעָא וְדָא בְּעִגּוּלָא, י' נְבִיעוּ דְתַרְוֵיהוּ, וְרוּא דָּא מִים חַיִּים.

וְאִית עֲנַפִּין עֲלָאִין, וְעֲנַפִּין בִּינוּנִיִּים, וְעֲנַפִּין תַּתְּאִין, וְכֵלָּהּ בְּמִדָּה
בְּמִשְׁקָל, עֲלָאִין בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, בִּינוּנִיִּים בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, תַּתְּאִין
בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, עֲלָאִין אִינוּן אֲבָהּ, בִּינוּנִיִּים מְמַנּוּ, וְתַתְּאִין שְׁלִיחִין
דְּלָהוּן, וְכֵלָּהּ אִית לִוְן שְׁמָהּן יְדִיעָאן, לְאַשְׁתַּמּוּדְעָאן שְׁלִיחָאן וְרֵאשִׁין
וּמְמַנּוּ דְתַחוּתֵיהוּ, וְכָל חַד אִית לִיה נְקוּדָה, וּבִיָּה אֲשַׁתַּמּוּדַע כָּל עֲנַפָּא
וְעֲנַפָּא דַּאִיהוּ אֲבָר דְּגוּפָא.

רֵאשִׁין יְהוּ"ה מְלַךְ יְהוּ"ה מְלַךְ יְהוּ"ה יְהוּ"ה מְלַךְ, נְקוּדָה דְּלָהוּן יְהוּה מְלַךְ
יְהוּה מְלַךְ יְהוּה יְמַלֵּךְ, וְהָכִי אִינוּן לְתַתָּא בְּתַרִּין שׁוּקִין וְאַמָּה,
וּבְגִין דָּא כְּפַל לִוְן תַּרִּין זְמַנִּין יְהוּ"ה מְלַךְ יְהוּ"ה מְלַךְ יְהוּ"ה יְמַלֵּךְ,
לְעוֹלָם וָעַד שְׁכִינְתָּא, וּנְקוּדָה דִּילָה יְהוּ"ה, וְדָא רְזָא (תהלים צא יא) כִּי בִי
חַשְׁקָא וְאַפְלִטָהּ, דְּרֵאשִׁי רֵאשִׁין (תִּיבִין) דַּאִינוּן כְּתָר עֲלָאָה חֲכָמָה
בִּינָה, (זכריה יד ט) וְהִנֵּה יְהוּ"ה לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוּ"ה אֶחָד
וְשֵׁמוֹ אֶחָד, וְהִנֵּה יְהוּ"ה אֶבָּא וְאַמָּא, יְהִיָּה יְהוּ"ה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד כְּתָר
עֲלָאָה.

דִּין אִינוּן מְשַׁמְשִׁין דְּגוּפָא, רְגִלִין שְׁלִיחִין דְּגוּפָא, וְעֲלִיָּהּ אֲתָמֶר (תהלים
קד ד) עוֹשֶׂה מְלֶאכֶיו רִחוּת, מְשַׁרְתִּיו אֵשׁ לוֹהֵט, וּמְשַׁמְשִׁין דְּגוּפָא
תַּרִּין דְּרוּעִין, אִינוּן ע"ב עֲנַפִּין דְּוִיסַע וְיִבְא וַיֵּט, אֵלִין אִינוּן עֲנַפִּין דַּאִלְנָא,

שְׂרָשָׁא דְאִילָנָא אִינוּן שְׁלִיחָן, וְאִינוּן שְׁבַעִין וּתְרִין ע"ב עֲלָאִין לְקַבֵּל
שְׁבַעִין וּתְרִין תִּיבִין, דְאִינוּן מִן וְהָיָה (דף קל"ה ע"א) אִם שְׁמַעַד עַד וְשִׁמְתָם,
וְשְׁבַעִים וּתְרִין אֲחֵרְנִין אִינוּן דְּפָרְשַׁת צִיצִית, רִישָׁא דְאִילָנָא, מְשַׁמְשִׁין
דִּילִיָּה דְאִינוּן שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים, אִינוּן מ"ב תִּיבִין מִן וְאֶהְבֵּת עַד וְהָיָה,
גּוֹפָא (ג"א גּוֹפָא) דְאִילָנָא מִמֶּנּוּן וְשְׁלִיחָאן דִּילִיָּה, חֲמִשִּׁין תִּיבִין דְאִינוּן מִן
וְשִׁמְתָם אֶת עַד וַיֹּאמֶר.

שְׁבַעָה שְׁמֵהּ דְרִישָׁא דְסֻלְקִין לְמ"ב, אִינוּן אֲבָגִיתָן וְכו', רְקִיעָא קְדָמָא
אֲבָגִיתָן, וְנִקְוָדָה דִּילִיָּה יְהוָה, דְנִפְקִין מֵאֲלִין רִאשֵׁי תִיבִין
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת, וְאִית תְּמִן תְּמִנָא מְבוּעִין, דְנִפְקִין מִצְנוּרָא
חֲדָא, דְאִיהוּ רְקִיעַ, וְאִינוּן תְּמִנָא נְצוּצִין, וְרְקִיעַ תְּנִינָא קְרַע שְׁטָן, וְנִקְוָדָה
דְלֵהוּן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ וְדָא יְהו"ה, תְּלִיתָא נְגַדִּיכֵשׁ נִקְוָדָה
דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם, וְדָא יְהו"ה, רְבִיעָא בְט"ר צֵת"ג,
נִקְוָדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת, וְדָא יְהו"ה, חֲמִשָּׁא חֲק"ב
ט"נ"ע, וְנִקְוָדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם, וְדָא יְהו"ה, שְׁתִּיתָא
יְגַל פְּזָק, נִקְוָדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ, וְדָא נִקְוָדָה יְהוָה,
שְׁק"ן צִי"ת, דָּא נִקְוָדָה שְׁבִיעָא פְּלִיל בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָא, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
הִנֵּה נֹתְתִי, וְדָא יְהו"ה.

תָּא חֲזִי אִית שְׁמֵהּ דְאֹרִייתָא דְנִפְקִין מְרִישֵׁי תִיבִין דְכָל פְּסוּקָא וּפְסוּקָא
דְאֹרִייתָא, וְאִית שְׁמֵהּ דְנִפְקִין מְסוּף תִּיבִין, וְאִית דְנִפְקִין
מֵאֲמָצְעֵיתָא, וְרִזָּא דְמִלָּה (ג"א דְכָלָא) (ישעיה מד ו) אֲנִי רִאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעֲדֵי אִין אֱלֹהִים, וְאִית שְׁמֵהּ דְנִפְקִין מִתְרִין אֲתוּוֹן פֶּל חַד וְחַד,
וְאִית מִתְלַת תְּלַת, וְאִית מֵאַרְבַּע, וְאִית מִחֲמִשׁ, עַד עֶשְׂרָה, אִינוּן מְעֶשֶׂר
סְפִירָאן תְּלִיזִין, מִתְרִין עֶשֶׂר אִינוּן תְּלִיזִין מִכְּתָר עֲלָאָה, כְּגוֹן
יֹוֹאֲחָצְבִירוֹן, בְּהַאי שְׁמָא תְּמִן אָח, תְּמִן צִיץ, תְּמִן אֲבִיר, תְּמִן יִרוֹן,
דָּא שְׁמָא דְתִלְיָא מִכְּתָרָא עֲלָאָה, כָּל שְׁמָא דְאִיהוּ מִתְרִין עֶשֶׂר אֲתוּוֹן,
אִיהוּ בְּרִזָּא דְאֲל"ף, דְאִיהוּ פֶּל"א, וְעֲלִיָּה אֲתָמֶר (תהלים קל"ט יד) אֹדְדָךְ עַל כִּי
נִזְרָאוֹת נִפְלְאוֹתֵי נִפְלְאִים מְעֶשֶׂיךָ, וּתְרִין עֶשֶׂר שְׁמֵהּ אֲנוּן אַחְצְבִיָּהִירוֹן,
(ס"א יֹוֹאֲחָצְבִירוֹן), (ס"א אַחְצְבִיָּהִירוֹן), (ג"א אַחַה נְצַב הַרִירוֹן), כָּל חַד מִתְרִין עֶשֶׂר
אֲתוּוֹן, וְאִינוּן מִמֶּנּוּן עַל תְּרִין עֶשֶׂר צְנוּרִין, דְנִפְקִין מִמְּקוֹר עֲלָאָה דְלִית
לִיה סוּף, וְאִינוּן מְסוּרָא דְאַרְיָךְ אֲנִפִּין דְאִיהוּ וְא"ו, וְאִינוּן ה"א ה"א,
י"ד אִיהוּ כ' כְּתָר בְּרִישָׁא דָא' (ג"א דָא) דְאִיהוּ אַרְיָךְ אֲפִים, דְאִיהוּ וְא"ו,
א' אִיהוּ אֹרִייתָא, דְאִיהוּ אֲתִיָּהִיבַת בְּתִרִין לֹחֲחִין דְאִינוּן ו' ו', וְאִית כְּתָרָא

דְּזַעִיר אֲנַפִּין דְּאַתְמַר בֵּיה (איוב לו ב) פִּתְר לִי זַעִיר וְאַחֲוָךְ, וְכַמְּה פִּתְרִין אֲיִנוּן,
פִּתְר תּוֹרָה וְכַתְר פְּהוּנָה וְכַתְר מְלָכוּת.

מֵא' אֵית בֵּין פִּתְר לַעֲטָרַת, אֶלָּא כְּתַר אִיהוּ מִסְטָרָא דָא, דְּאִיהוּ בְּדִיּוּקְנָא
דְּאַת יו"ד, דְּסָלִיק כ', וְדָא א' מִן אַהִי"ה, דְּאִיהוּ פִּתְר דְּאַרְיָא אֲנַפִּין,
א' מִן אַדְנִי"י פִּתְר דְּזַעִיר אֲנַפִּין, י' מִן יְהוּ"ה אִיהִי עֲטָרָה עַל סִפְר תּוֹרָה
דְּאִיהוּ ו', וְאֵית י' לְתַתָּא וְאִיהִי י' מִן אַדְנִי"י, דְּאִיהִי עֲטָרָה בְּרִישָׁא דְכָל
צְדִיק, לִית סְפִירָה דְלָא אֵית לָהּ עֲטָרָה עַל רִישָׁא וְכַתְר, וְעֲטָרָה דְאִיהִי י'
אִיהִי עֲטָרָה דְּבִרִית מִלָּה, דְּסָלִיק לְמֵאָה, עֶשֶׂר זְמַנִּין עֶשֶׂר מֵאָה, וְאִיהִי
עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, וְכַמְּה עֲלוֹת אֲיִנוּן עַל עֲלוֹת דְּסָלְקִין עַל כָּל בְּרַכָּאָן
וּפְקוּדִין.

וְכָרְ סְפִירָן סָלְקִין כָּל חַד וְחַד לְמֵאָה בְּאַת י', וּבְאַת א' סָלְקִין לַעֲשָׂרַת
אַלְפִים, וְאֵית לְעֵילָא מְנַיְהוּ הַהוּא דְאַתְקְרִי עֲלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת,
דְּסָלִיק עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִית מָאן דְּסָלִיק עֲלֵיהּ, וְכַמְּה אֲתוּוֹן אֵית בְּאַרְיִיתָא
מְעוּשָׁרִים וּמְכוּתָרִים, וּמֵאֲלִין עֲלָאִין נְחַתִּין בְּרַכָּאָן וּמְבוּעִין לְכָל סְפִירָה
וּסְפִירָה (דף קל"ה ע"ב) דְּאֲיִנוּן י"א, עַל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, וְאֲיִנוּן י"א י"א
מִן (דברים ו ד) י' הָזָה אֲלֵהִינוּ י' הָזָה אֶחָד, בְּא' אֲתַקְרִי א"ל עֲלִינוּן, בְּי'
יְהוּ"ה, וְכֵן בְּא' אֲתַקְרִי אֵלֵהִינוּ אֵהִי"ה אֵלֵהִי"ם אַדְנִי"י וְהָא אֲוִקְמוּהָ.
וְעוּד פִּתְר עֲלָאָה אַף עַל גַּב דְּאִיהוּ אֹר קְדָמוֹן אֹר צַח וְאֹר מְצוּחָצַח,
אִיהוּ אוֹכְם קָדָם עֲלַת הָעֲלוֹת, וְכָל חַיִּילִין דְּתַלְיִין מְנִיָּה אֲתַמַּר בְּהוּן (שיר
ה יא) קוּוּצוּתֵינוּ תַלְתְּלִים שְׁחוּרוֹת פְּעוּרָב, לִית נְהוּרָא קִימָא קְמִי נְהוּרִיָּה,
דְּכֻלְהוּ נְהוּרִין אֲתַחְשַׁכָּאן קְמִיָּה.

הָא חֲזִי פְּמָה עֲלוֹת סְתִימִין, דְּאֲיִנוּן מִתְּלַבְּשִׁין וְאֲיִנוּן מוֹרְפְּבִין בְּסְפִירָן,
וּסְפִירָן מוֹרְפְּבָה לְגַבִּיָּהוּ, דְּאֲיִנוּן טְמִירִין מִמְּחֻשְׁבוֹת בְּנִי אָדָם, וְעֲלֵיהוּ
אֲתַמַּר (קהלת ח ח) כִּי גִבְהָ מֵעַל גִּבְהָ שְׁמֵר וּגְבֻהִים עֲלֵיהֶם, נְהוּרִין מְצוּחָצַחִין
אֲלִין עַל אֲלִין, וְאֲלִין דְּמַקְבְּלִין אֲיִנוּן פְּחֻשׁוֹכִין מֵאַחֲרֵנִין דְּעֲלֵיָּהוּ דְּמַקְבְּלִין
מְנַיְהוּ, וְעֲלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת, לִית נְהוּרָא קִימָא קְמִיָּה, כָּל נְהוּרִין
מְצוּחָצַחִין מִתְּחַשְׁכָּאן קְמִיָּה.

וְכָרְ נְהוּרִין דְּאֲיִנוּן לְעֵילָא מְנְהוּרִין אֲיִנוּן פִּתְרִין עַל רִישֵׁיהוּ, וְרָזָא דְּמִלָּה
אֲל"ף ה"א יו"ד ה"א, דָּא רָזָא דְּעֲשָׂרָה פִּתְרִין דְּאֲיִנוּן מוֹרְפְּבִין עַל
עֶשֶׂר סְפִירָן, וְדָא אִיהוּ כִּי גִבְהָ מֵעַל גִּבְהָ שְׁמֵר, וּגְבֻהִים עֲלֵיהֶם יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א, יו"ד ה"י וּא"ו ה"י, אֲלִין עַל אֲלִין, עֶשֶׂר נְהוּרִין בְּעֶשֶׂר, הָדָא
הוּא דְּכְתִיב (במדבר ד) עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַפָּה בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ, לְעֵילָא עַל כָּלְהוּ
עֲלַת הָעֲלוֹת דְּרַכִּיב עַל כָּלָא וְשִׁלִּיט עַל כָּלָא, וְכֻלְהוּ שְׁמֵהֶן אֲיִנוּן מוֹרְפְּבָה

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה הדין, ה' בדרך נחוננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְּפוֹי וּבִסְתֵר אֱהָלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֹּהַר
אֲדָרָא רַבָּא
וְאֲדָרָא זִוְטָא

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
המגיד

עמוד היומי

מחלק ללמוד חדשי

וללמוד שנתתי 354 ימות השנה

והוא מרפא לנפש ומאיר הנשמה באור יקרות
והלומדים בו יראו ישועות ונפלאות

יוצא לאור על ידי "מפעל הזיהר העולמי"
חדש תמוז תש"ע לפ"ק
עיה"ק בית שמש תובב"א